

шлунково-кишкового тракту. Однією з обов'язкових умов майбутньої операції є забезпечення «порожнього шлунка» для попередження такого ускладнення, як аспірація його вмісту в дихальні шляхи. Безпосередня премедикація. При необхідності планових оперативних втручань її проводять за 30-40 хвилин до введення (індукції) хворих у наркоз. При застосуванні класичної премедикації вводять внутрішньо-м'язово: а) периферичний М-холінолітик; б) антигістамінний засіб; в) наркотичний анальгетик [2].

Найчастішою причиною смерті при недостатній підготовці хворого до наркозу є аспірація блювотними масами – попадання шлункового вмісту в трахею і бронхи, що призводить до тяжких пневмоній часто з летальним результатом. Яскравим прикладом цього є випадок який трапився в одній із лікарень Рівненської області. Лікар не промив хворому шлунок перед операцією, під час операції пацієнт почав блювати. Блювотні маси потрапили в дихальні шляхи, що спричинило смерть хворого.

Отже, ми можемо зробити висновок, що підготовка хворого до наркозу є дуже важливим етапом хірургічного лікування. Обізнаність лікаря та правильна його діяльність допомагають уникнути тяжких наслідків для життя хворого.

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 40-41, 42. – ст. 492.
2. Ковальчук Л.Я. та ін.. Анестезіологія, реанімація та інтенсивна терапія невідкладних станів: Навчальний посібник. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2003. – 324 с.

Циганій Світлана Олексіївна

*асистент кафедри кримінального права і процесу
Науково-навчального юридичного інституту
Національного авіаційного університету*

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНО-ПРАВОВОГО СПІЛКУВАННЯ В МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасні реалії, реформування правоохоронних органів, судової системи ставлять перед вищою школою нові завдання, а саме, підвищення якості підготовки кваліфікованих фахівців для всіх галузей, зокрема спеціалістів з права, здатних глобально мислити та пристосовуватись до соціальних змін у суспільстві. Ця якість залежить від певних умов, які в наукових дослідженнях дістали назву «педагогічні».

Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та

визначенні педагогічних умов, за яких успішно відбуватиметься підготовка майбутніх юристів в рамках кримінально-правових дисциплін.

На думку Ю. К. Бабанського, педагогічні умови – це необхідні та достатні обставини, від яких залежить ефективність навчального процесу, вони є результатом цілеспрямованого відбору, конструювання та застосування елементів змісту, методів, а також організаційних форм навчання для досягнення мети професійної підготовки майбутніх юристів; впливають на ефективність оволодіння студентами знаннями, розвиток їх пізнавальної самостійності та навчально-пізнавальних умінь [1].

Аналізуючи сучасні педагогічні дослідження дають підстави стверджувати, що переважна більшість дослідників сходяться на думці, що успішна підготовка майбутніх фахівців до професійної юридичної діяльності в кримінально-правовій сфері можлива за таких умов: формування майбутніх фахівців на основі інтеграції змісту психолого-педагогічних і спеціально-предметних дисциплін; організаційно-методичне забезпечення рефлексивного ставлення студентів до професійної діяльності; становлення суб'єктної позиції майбутніх фахівців у процесі підготовки до професійної діяльності [2]; забезпечення контекстного підходу; формування позитивної навчальної мотивації студентів юридичної спеціальності; актуалізація професійного зростання майбутнього правознавця, сформованість комунікативної компетентності, вдосконалення професійно важливих якостей [3]; актуалізація рефлексивної здатності студентів, оптимізація розвитку морально-гуманістичних якостей [4]; оптимальне використання елементів проблемного навчання як засобу активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів, стимулювання творчих здібностей студентів на основі нових інформаційних технологій, вияв пізнавальної самостійності студентів у розв'язанні навчальних завдань [5]; використання інноваційних технологій навчання, індивідуальний підхід до студентів [6]; формування в студентів стійкої внутрішньої мотивації щодо професійного спілкування на основі усвідомлення його значущості для професії; організація діалогічної взаємодії суб'єктів навчального процесу шляхом застосування інтерактивних форм і методів навчання [7]; моделювання в процесі навчання ситуацій майбутнього професійного спілкування [8]; використання психолого-педагогічних тренінгів під час вивчення дисциплін кримінального циклу [9]; організація навчання на принципах саморозвитку й професійного самовдосконалення студентів [10].

Таким чином, зважаючи на вищевказане, вважаємо, що найважливішими умовами формування у майбутніх фахівців в галузі юриспруденції умінь професійного спілкування є:

- розуміння студентами необхідності придбання в процесі навчання у ВНЗ умінь професійного спілкування;
- наявність у студентів знань про процес комунікації;

- побудова навчального взаємодії викладача та студентів в формі діалогу;
- організація в процесі навчання діалогу студентів;
- створення в процесі навчання ситуацій реального спілкування фахівців через використання активних методів навчання.

Список використаних джерел

1. Бабанский Ю.К. Методы обучения в современной общеобразовательной школе / Ю.К. Бабанский. – М.: Просвещение, 1985. – 208 с.
2. Лісниченко А.П. Підготовка майбутнього вчителя до творчої самореалізації в професійній діяльності: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / А.П. Лісниченко. – Вінниця, 2011. – 20 с.
3. Жигло О.О. Педагогічні умови професійного зростання викладача вищого навчального закладу: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / О.О. Жигло. – Вінниця, 2006. – 21 с.
4. Багрій В.Н. Формування професійних умінь майбутніх соціальних педагогів у процесі педагогічної практики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / В.Н. Багрій. – Вінниця, 2010. – 20 с.
5. Шупта О. В. Формування готовності до професійної творчої діяльності майбутніх перекладачів : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / О.В. Шупта. – Хмельницький, 2005. – 20 с.
6. Галицька М.М. Формування у студентів вищих навчальних закладів сфери туризму готовності до іншомовного спілкування : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / М.М. Галицька. – К., 2007. – 20 с.
7. Брик Т.О. Формування вмій іншомовного професійного спілкування майбутніх офіцерів у вищих військових навчальних закладах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Т.О. Брик. – Харків, 2009. – 20 с.
8. Капітанець С.В. Педагогічні умови формування стилю професійного спілкування майбутніх офіцерів-прикордонників: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 20.02.02 «Військова педагогіка та психологія» / С.В. Капітанець. – Хмельницький, 2001. – 18 с.
9. Чорній В.Я. Формування готовності до професійного спілкування майбутніх фахівців банківської справи: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 20.02.02 «Військова педагогіка та психологія» / В.Я. Чорній. – Тернопіль, 2011. – 21 с.
10. Радомський І.П. Формування культури професійного спілкування

у майбутніх офіцерів МВС України в процесі навчання: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / І.П. Радомський. – Вінниця, 2007. – 20 с.

Шевчук А.В.

*студентка Навчально-наукового
юридичного інституту
Національного авіаційного університету*

Науковий керівник – доцент
кандидат юридичних наук

Рошина Інна Олександрівна

*Кафедра кримінального права
і процесу Навчально-наукового
юридичного інституту
Національного авіаційного університету*

ФОРМИ СПІВУЧАСТІ У ЗЛОЧИНІ

Злочини вчиняються не лише поодиноці, дуже часто в одному злочині беруть участь двоє або більше осіб, які діють узгоджено і спрямовують свої дії на досягнення єдиного результату. У таких ситуаціях виникає питання про співучасть у злочині. Норми КК України, що регулюють поняття співучасті, форми співучасті, відповідальність співучасників, утворюють самостійний інститут кримінального права.

Співучастью у злочині є умисна спільна участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні умисного злочину (ст. 26 КК України) [1].

Умисна діяльність двох може виявлятися у формі простої або складної співучасті.

Проста форма співучасті передбачає:

- співвиконавство без попередньої змови;
- співвиконавство за попередньою змовою.

Проста форма співучасті полягає у вчиненні кожною особою, які діють спільно, дій, що утворюють об'єктивну сторону складу конкретного злочину. У таких випадках кожен зі співучасників виступає як виконавець злочину [2]. При співвиконавстві всі учасники можуть вчинити дії одночасно (наприклад, при вчиненні вбивства в одному випадку всі наносять смертельні рани потерпілому, в другому – одні тримають жертву, інші – наносять смертельні рани) або послідовно (наприклад, при вчиненні так званої підробки грошових одиниць – ст. 199 КК України: деякі учасники цього злочину можуть виготовлювати підроблені гроші, інші – збувати, перевозити або пересилати їх) [1]. Цей вид співучасті передбачає усвідомлення кожним співвиконавцем того, що він спільно з іншими особами (співвиконавцями) вчиняє один і той самий злочин.

Співвиконавство за попередньою змовою має місце у тих випадках,